

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 3093/94**av 15. desember 1994****om stoffer som bryter ned ozonlaget(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

Det er fastslått at fortsatte utslipp i nåværende omfang av ozonnedbrytende stoffer forårsaker betydelig skade på ozonlaget.

Rådsforordning (EØF) nr. 594/91 av 4. mars 1991 om stoffer som bryter ned ozonlaget⁽⁴⁾, ble endret ved forordning (EØF) nr. 3952/92⁽⁵⁾. På grunn av denne endringen er det av klarhetshensyn ønskelig å omarbeide førstnevnte forordning.

Med henblikk på Fellesskapets forpliktelser med hensyn til miljø og handel er alle medlemsstatene og Fellesskapet part i Wien-konvensjonen for beskyttelse av ozonlaget og Montreal-protokollen om stoff som reduserer ozonlaget, endret av partene i protokollen under deres annet møte i London.

På bakgrunn av ny vitenskapelig kunnskap har partene i Montreal-protokollen under sitt fjerde møte i København, der Fellesskapet og medlemsstatene spilte en ledende rolle, vedtatt annen endring av protokollen, som omfatter ytterligere tiltak for å beskytte ozonlaget.

Det må treffes tiltak på fellesskapsplan for å oppfylle Fellesskapets forpliktelser i henhold til konvensjonen og annen endring av protokollen, særlig med sikte på å regulere produksjonen og tilbudet av metylbromid og hydrobromfluor-karboner og tilbudet og bruken av hydroklorfluorkarboner i Fellesskapet.

Særlig på bakgrunn av den vitenskapelige kunnskap bør det i visse tilfeller innføres kontrolltiltak som er strengere enn tiltakene i annen endring av protokollen.

Det er ønskelig at tillatte bruksformål for ozonnedbrytende stoffer regelmessig gjennomgås ved hjelp av komitéframgangsmåten.

Det er nødvendig å følge utviklingen på markedet for ozonnedbrytende stoffer, særlig for å sikre tilstrekkelig forsyning til vesentlige bruksformål, og utviklingen med hensyn til egnede erstatningsstoffer, men også å begrense til et minimum importen av ubrukte, gjenvunne og regenererte ozonnedbrytende stoffer som bringes i fri omsetning innen Fellesskapet.

Alle gjennomførbare forebyggings tiltak bør treffes for å hindre lekkasje av ozonnedbrytende stoffer, og det bør oppmuntres til gjenvinning av slike stoffer etter bruk med sikte på resirkulering eller sikker destruering -

VEDTATT DENNE FORORDNING:

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 333 av 22.12.1994, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 57/96 av 28. oktober 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering) og vedlegg XX (Miljø), se denne utgaven av EØS-tillegget til De europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 232 av 28.8.1993, s. 6.

(2) EFT nr. C 52 av 19.2.1994, s. 8.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 8. februar 1994 (EFT nr. C 61 av 28.2.1994, s. 114). Rådets felles holdning av 27. juli 1994 (EFT nr. C 301 av 27.10.1994, s. 1). Europaparlamentsbeslutning av 17. november 1994 (ennå ikke kunngjort i EFT).

(4) EFT nr. L 67 av 14.3.1991, s. 1.

(5) EFT nr. L 405 av 31.12.1992, s. 41.

KAPITTEL I

INNLEDENDE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Virkeområde

Denne forordning får anvendelse på produksjon, import, eksport, tilbud, bruk og/eller gjenvinning av klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner, tetraklormetan (karbontetraklorid), 1,1,1-trikloreten, metylbromid, hydrobromfluorkarboner og hydroklorfluorkarboner. Den får også anvendelse på oversendelse av opplysninger om disse stoffene.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- «protokollen», Montreal-protokollen om stoff som reduserer ozonlaget, i den opprinnelige utgave fra 1987 som justert i 1990 og 1992, den endrede utgave fra 1990 som justert i 1992 eller den endrede utgave fra 1992,
- «part», enhver part i protokollen,
- «stat som ikke er part i protokollen», enhver stat eller regional organisasjon for økonomisk integrasjon som for et gitt kontrollert stoff ikke har godtatt å være bundet av kontrolltiltakene for stoffet,
- «kontrollerte stoffer», klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner, tetraklormetan, 1,1,1-trikloreten, metylbromid, hydrobromfluorkarboner og hydroklorfluorkarboner, i ren form eller i blanding. Denne definisjonen omfatter ikke kontrollerte stoffer som finnes i andre bearbejdede produkter enn beholdere brukt til transport eller oppbevaring av slike stoffer, eller ubetydelige mengder kontrollerte stoffer som stammer fra utilsiktet eller tilfeldig produksjon under en framstillingsprosess, fra råstoffer som ikke har reagert, eller fra bruk av stoffene som prosesstoffer som forekommer i kjemiske stoffer som sporurenheter, eller som slippes ut ved framstilling eller håndtering av produktet,
- «klorfluorkarboner», de kontrollerte stoffene oppført i gruppe I i vedlegg I, medregnet isomerer av disse,
- «andre fullt halogenerte klorfluorkarboner», de kontrollerte stoffene oppført i gruppe II i vedlegg I, medregnet isomerer av disse,
- «haloner», de kontrollerte stoffene oppført i gruppe III i vedlegg I, medregnet isomerer av disse,
- «tetraklormetan», det kontrollerte stoffet nevnt i gruppe IV i vedlegg I,
- «1,1,1-trikloreten», det kontrollerte stoffet nevnt i gruppe V i vedlegg I,
- «metylbromid», det kontrollerte stoffet nevnt i gruppe VI i vedlegg I,
- «hydrobromfluorkarboner», de kontrollerte stoffene oppført i gruppe VII i vedlegg I, medregnet isomerer av disse,
- «hydroklorfluorkarboner», de kontrollerte stoffene oppført i gruppe VIII i vedlegg I, medregnet isomerer av disse,
- «produsent», enhver fysisk eller juridisk person som produserer kontrollerte stoffer innen Fellesskapet,
- «produksjon», den mengde kontrollerte stoffer som produseres, fratrukket den mengde som destrueres ved hjelp av teknologi godkjent av partene, og fratrukket den mengde som i sin helhet anvendes som råstoff ved framstilling av andre kjemikalier. Mengder som gjenvinnes og regenereres, skal ikke betraktes som «produksjon»,
- «foretak», enhver fysisk eller juridisk person som innen Fellesskapet produserer, resirkulerer med sikte på markedsføring eller bruker kontrollerte stoffer til industrielle eller kommersielle formål, som bringer slike importerte stoffer i fri omsetning innen Fellesskapet, eller som eksporterer slike stoffer fra Fellesskapet for industrielle eller kommersielle formål,
- «ozonnedbrytende potensial», tallet som er oppført i den siste kolonnen i vedlegg I, og som viser hvor stor potensiell virkning hvert enkelt kontrollert stoff har på ozonlaget,
- «beregnet nivå», en mengde som beregnes ved å multiplisere mengden av hvert enkelt kontrollert stoff med stoffets ozonnedbrytende potensial angitt i vedlegg I og ved å legge sammen, for hver gruppe kontrollerte stoffer i vedlegg I, de tallene som framkommer,
- «industriell rasjonalisering», overføring, enten mellom parter i protokollen eller innen en medlemsstat, av hele eller en del av produksjonens beregnede nivå fra én produsent til en annen for å bedre den økonomiske effektiviteten eller for å møte en forventet forsyningssvikt som følge av avvikling av produksjonsanlegg,
- «gjenvinning», innsamling og lagring av kontrollerte stoffer fra f.eks. maskiner, utstyr eller inneslutningsinnretninger i forbindelse med service eller før fjerning,

- «resirkulering», gjenbruk av et gjenvunnet kontrollert stoff etter en grunnleggende rengjøringsprosess, f.eks. filtrering og tørking. Med kuldemedler innebærer resirkulering vanligvis at det aktuelle stoffet fylles på utstyret igjen, noe som ofte foregår på stedet,
- «regenerering», ny bearbeiding og oppgradering av et gjenvunnet kontrollert stoff gjennom prosesser som filtrering, tørking, destillering og kjemisk behandling for å gjenopprette bestemte bruksegenskaper ved stoffet; regenerering innebærer ofte bearbeiding utenfor anlegget, ved et sentralt anlegg.

KAPITTEL II

AVVIKLINGSPLAN

Artikkel 3

Regulering av produksjonen av kontrollerte stoffer

1. Med forbehold for nr. 8 til 12 skal hver produsent sørge for
 - at det beregnede nivå for egen produksjon av klorfluorkarboner i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994 ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for egen produksjon av klorfluorkarboner i 1986,
 - ikke å produsere klorfluorkarboner etter 31. desember 1994.

Med forbehold for nr. 8 til 12 skal imidlertid hver produsent i medlemsstater der det beregnede nivå for produksjon av klorfluorkarboner var mindre enn 15 000 tonn i 1986, sørge for

- at det beregnede nivå for egen produksjon av klorfluorkarboner i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994 og i den påfølgende tolv måneders-perioden ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for egen produksjon av klorfluorkarboner i 1986,
- ikke å produsere klorfluorkarboner etter 31. desember 1995.

Etter innstilling fra medlemsstatene skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 anvende kriteriene i beslutning IV/25 truffet av partene i Montreal-protokollen til hvert år å fastsette for hvilke eventuelle vesentlige bruksformål det kan gis tillatelse til produksjon og import av klorfluorkarboner i Fællesskapet etter 31. desember 1994, og hvilke brukere som for eget formål kan dra nytte av de vesentlige bruksformålene. Slik produksjon og import kan tillates bare dersom egnede alternativer eller resirkulerte klorfluorkarboner ikke er tilgjengelige fra noen av partene i protokollen.

Kommisjonen skal utstede lisens til brukerne omhandlet i tredje ledd og skal underrette dem om hvilken bruk de er gitt tillatelse til, hvilke stoffer de har tillatelse til å bruke og i hvilke mengder.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å produsere klorfluorkarboner etter 31. desember 1994 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i tredje ledd. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

2. Med forbehold for nr. 8 til 12 skal hver produsent sørge for

- at det beregnede nivå for egen produksjon av andre fullt halogenerte klorfluorkarboner i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994 ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for egen produksjon av andre fullt halogenerte klorfluorkarboner i 1989,
- ikke å produsere andre fullt halogenerte klorfluorkarboner etter 31. desember 1994.

Etter innstilling fra medlemsstatene skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 anvende kriteriene i beslutning IV/25 truffet av partene i Montreal-protokollen til hvert år å fastsette for hvilke eventuelle vesentlige bruksformål det kan gis tillatelse til produksjon og import av andre fullt halogenerte klorfluorkarboner i Fællesskapet etter 31. desember 1994, og hvilke brukere som for eget formål kan dra nytte av de vesentlige bruksformålene. Slik produksjon og import kan tillates bare dersom egnede alternativer eller resirkulerte andre fullt halogenerte klorfluorkarboner ikke er tilgjengelige fra noen av partene i protokollen.

Kommisjonen skal utstede lisens til brukerne omhandlet i annet ledd og skal underrette dem om hvilken bruk de er gitt tillatelse til, hvilke stoffer de har tillatelse til å bruke og i hvilke mengder.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å produsere andre fullt halogenerte klorfluorkarboner etter 31. desember 1994 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i annet ledd. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

3. Med forbehold for nr. 8 til 12 skal hver produsent sørge for ikke å produsere haloner etter 31. desember 1993.

Etter innstilling fra medlemsstatene skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 anvende kriteriene i beslutning IV/25 truffet av partene i Montreal-protokollen til hvert år å fastsette for hvilke eventuelle vesentlige bruksformål det kan gis tillatelse til produksjon og import av haloner i Fællesskapet etter 31. desember 1993, og hvilke brukere som for eget formål kan dra nytte av de vesentlige bruksformålene. Slik produksjon og import kan tillates bare dersom egnede alternativer eller resirkulerte haloner ikke er tilgjengelige fra noen av partene i protokollen.

Kommisjonen skal utstede lisens til brukerne omhandlet i annet ledd og skal underrette dem om hvilken bruk de er gitt tillatelse til, hvilke stoffer de har tillatelse til å bruke og i hvilke mengder.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å produsere haloner etter 31. desember 1993 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i annet ledd. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

4. Med forbehold for nr. 8 til 12 skal hver produsent sørge for
- at det beregnede nivå for egen produksjon av tetraklormetan i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994 ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for egen produksjon av tetraklormetan i 1989,
 - ikke å produsere tetraklormetan etter 31. desember 1994.

Etter innstilling fra medlemsstatene skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 anvende kriteriene i beslutning IV/25 truffet av partene i Montreal-protokollen til hvert år å fastsette for hvilke eventuelle vesentlige bruksformål det kan gis tillatelse til produksjon og import av tetraklormetan i Fællesskapet etter 31. desember 1994, og hvilke brukere som for eget formål kan dra nytte av de vesentlige bruksformålene. Slik produksjon og import kan tillates bare dersom egnede alternativer eller resirkulert tetraklormetan ikke er tilgjengelige fra noen av partene i protokollen.

Kommisjonen skal utstede lisens til brukerne omhandlet i annet ledd og skal underrette dem om hvilken bruk de er gitt tillatelse til, hvilke stoffer de har tillatelse til å bruke og i hvilke mengder.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å produsere tetraklormetan etter 31. desember 1994 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i annet ledd. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

5. Med forbehold for nr. 8 til 12 skal hver produsent sørge for
- at det beregnede nivå for egen produksjon av 1,1,1-trikloreten i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994 og i den påfølgende tolv månedersperioden ikke overstiger 50 % av det beregnede nivå for egen produksjon av 1,1,1-trikloreten i 1989,
 - ikke å produsere 1,1,1-trikloreten etter 31. desember 1995.

Etter innstilling fra medlemsstatene skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 anvende kriteriene i beslutning IV/25 truffet av partene i Montreal-protokollen til

hvert år å fastsette for hvilke eventuelle vesentlige bruksformål det kan gis tillatelse til produksjon og import av 1,1,1-trikloreten i Fællesskapet etter 31. desember 1995, og hvilke brukere som for eget formål kan dra nytte av de vesentlige bruksformålene. Slik produksjon og import kan tillates bare dersom egnede alternativer eller resirkulert 1,1,1-trikloreten ikke er tilgjengelige fra noen av partene i protokollen.

Kommisjonen skal utstede lisens til brukerne omhandlet i annet ledd og skal underrette dem om hvilken bruk de er gitt tillatelse til, hvilke stoffer de har tillatelse til å bruke og i hvilke mengder.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å produsere 1,1,1-trikloreten etter 31. desember 1995 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i annet ledd. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

6. Med forbehold for nr. 8 til 12 skal hver produsent sørge for
- at det beregnede nivå for egen produksjon av metylbromid i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1995 og i hver påfølgende tolv månedersperiode ikke overstiger det beregnede nivå for egen produksjon av metylbromid i 1991,
 - at det beregnede nivå for egen produksjon av metylbromid i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1998 og i hver påfølgende tolv månedersperiode ikke overstiger 75 % av det beregnede nivå for egen produksjon av metylbromid i 1991.

Det beregnede nivå for hver produsents produksjon av metylbromid i henhold til dette nummer skal ikke omfatte den mengde som vedkommende produserer for karantenebruk eller behandling før forsendelse.

7. Med forbehold for nr. 10 til 12 skal hver produsent sørge for ikke å produsere hydrobromfluorkarboner etter 31. desember 1995.

Etter innstilling fra medlemsstatene skal Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 anvende kriteriene i beslutning IV/25 truffet av partene i Montreal-protokollen til hvert år å fastsette for hvilke eventuelle vesentlige bruksformål det kan gis tillatelse til produksjon og import av hydrobromfluorkarboner i Fællesskapet etter 31. desember 1995, og hvilke brukere som for eget formål kan dra nytte av de vesentlige bruksformålene. Slik produksjon og import kan tillates bare dersom egnede alternativer eller resirkulerte hydrobrom-fluorkarboner ikke er tilgjengelige fra noen av partene i protokollen.

Kommisjonen skal utstede lisens til brukerne omhandlet i annet ledd og skal underrette dem om hvilken bruk de er gitt tillatelse til, hvilke stoffer de har tillatelse til å bruke og i hvilke mengder.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å produsere hydrobromfluorkarbone etter 31. desember 1995 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i annet ledd. Vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

8. I den utstrekning protokollen tillater det, kan vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, tillate at en produsent overskrider de beregnede nivåer for produksjon fastsatt i nr. 1 til 6 for å møte de grunnleggende nasjonale behov hos parter i henhold til artikkel 5 i protokollen, forutsatt at de ekstra beregnede nivåer for produksjon i den aktuelle medlemsstat ikke overstiger de tillatte nivåer for dette formål i de aktuelle tidsrom i henhold til protokollens artikkel 2 A til 2 E og artikkel 2 H. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

9. I den utstrekning protokollen tillater det, kan vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, tillate at en produsent overskrider de beregnede nivåer for produksjon fastsatt i nr. 1 til 5 og nr. 7 for å imøtekomme eventuelle vesentlige bruksformål hos parter i protokollen på deres anmodning. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

10. I den utstrekning protokollen tillater det, kan vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, tillate at en produsent overskrider de beregnede nivåer for produksjon fastsatt i nr. 1 til 9 med sikte på industriell rasjonalisering i medlemsstaten, forutsatt at de beregnede nivåer for produksjon i medlemsstaten ikke overstiger summen av de beregnede nivåer for produksjon for de innenlandske produsentene fastsatt i nr. 1 til 9 for de aktuelle tidsrom. Vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat skal på forhånd underrette Kommisjonen om at den akter å gi slik tillatelse.

11. I den utstrekning protokollen tillater det, kan Kommisjonen i forståelse med vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, tillate at en produsent overskrider de beregnede nivåer for produksjon fastsatt i nr. 1 til 10 med sikte på industriell rasjonalisering mellom medlemsstater, forutsatt at de beregnede nivåer for produksjon i de aktuelle medlemsstater sammenlagt ikke overstiger summen av de beregnede nivåer for produksjon for de innenlandske produsentene fastsatt i nr. 1 til 10 for de aktuelle tidsrom. Det kreves godkjenning også fra vedkommende myndighet i den medlemsstat der produksjonen vil bli redusert.

12. I den utstrekning protokollen tillater det, kan Kommisjonen i forståelse med både vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, og regjeringen i en tredjestat tillate at en produsent med sikte på industriell rasjonalisering

med tredjestaten legger sine beregnede nivåer for produksjon fastsatt i nr. 1 til 11 sammen med de beregnede nivåer for produksjon som er tillatt for en produsent i tredjestaten i henhold til protokollen og produsentens nasjonale lovgivning, forutsatt at de beregnede nivåer for produksjon for de to produsenter sammenlagt ikke overstiger summen av de beregnede nivåer for produksjon som er tillatt for fellesskapsprodusenten i henhold til nr. 1 til 11, og de beregnede nivåer for produksjon som er tillatt for produsenten i tredjestaten i henhold til protokollen og tredjestatens nasjonale lovgivning.

Artikkel 4

Regulering av tilbudet av kontrollerte stoffer

1. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for
 - at det beregnede nivå for klorfluorkarbone som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994, ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for klorfluorkarbone som vedkommende markedsførte eller brukte for eget formål i 1986,
 - ikke å markedsføre klorfluorkarbone eller bruke dem for eget formål etter 31. desember 1994.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å markedsføre klorfluorkarbone etter 31. desember 1994 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 1.

2. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for
 - at det beregnede nivå for andre fullt halogenerte klorfluorkarbone som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994, ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for andre fullt halogenerte klorfluorkarbone som vedkommende markedsførte eller brukte for eget formål i 1989,
 - ikke å markedsføre andre fullt halogenerte klorfluorkarbone eller bruke dem for eget formål etter 31. desember 1994.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjonen foregår, få tillatelse til å markedsføre andre fullt halogenerte klorfluorkarbone etter 31. desember 1994 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 2.

3. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for ikke å markedsføre haloner eller bruke dem for eget formål etter 31. desember 1993.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å markedsføre haloner etter 31. desember 1993 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 3.

4. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for
- at det beregnede nivå for tetraklorometan som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994, ikke overstiger 15 % av det beregnede nivå for tetraklorometan som vedkommende markedsførte eller brukte for eget formål i 1989,
 - ikke å markedsføre tetraklorometan eller bruke det for eget formål etter 31. desember 1994.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å markedsføre tetraklorometan etter 31. desember 1994 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 4.

5. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for
- at det beregnede nivå for 1,1,1-trikloretan som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1994 og i den påfølgende tolv månedersperioden, ikke overstiger 50 % av det beregnede nivå for 1,1,1-trikloretan som vedkommende markedsførte eller brukte for eget formål i 1989,
 - ikke å markedsføre 1,1,1-trikloretan eller bruke det for eget formål etter 31. desember 1995.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å markedsføre 1,1,1-trikloretan etter 31. desember 1995 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 5.

6. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for
- at det beregnede nivå for metylbromid som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1995 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstiger det beregnede nivå for metylbromid som vedkommende markedsførte eller brukte for eget formål i 1991,
 - at det beregnede nivå for metylbromid som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1998 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstiger 75 % av det beregnede nivå for metylbromid som vedkommende markedsførte eller brukte for eget formål i 1991.

Det beregnede nivå for metylbromid som hver produsent markedsfører eller bruker for eget formål i henhold til dette nummer, skal ikke omfatte den mengde som vedkommende markedsfører eller bruker for eget formål til karantenebruk eller behandling før forsendelse.

7. Med forbehold for nr. 10 skal hver produsent sørge for ikke å markedsføre hydrobromfluorkarboner eller bruke dem for eget formål etter 31. desember 1995.

En produsent kan av vedkommende myndighet i den medlemsstat der den aktuelle produksjon foregår, få tillatelse til å markedsføre hydrobromfluorkarboner etter 31. desember 1995 med sikte på å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 7.

8. Med forbehold for nr. 10 skal
- det beregnede nivå for hydroklorfluorkarboner som produsenter eller importører markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 1995 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstige summen av:
 - 2,6 % av det beregnede nivå for klorfluorkarboner som produsentene eller importørene markedsførte eller brukte for eget formål i 1989, og
 - det beregnede nivå for hydroklorfluorkarboner som produsentene eller importørene markedsførte eller brukte for eget formål i 1989.

For dette formål skal Kommissjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 tildele hver produsent eller importør en kvote når den samlede mengde som produsentene eller importørene markedsfører eller bruker for eget formål, når 80 % av summen nevnt ovenfor, eller senest 1. januar 2000, alt etter hvilket av de to som inntreffer først,

- det beregnede nivå for hydroklorfluorkarboner som en produsent eller importør markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 2004 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstige 65 % av den tildelte kvoten,
- det beregnede nivå for hydroklorfluorkarboner som en produsent eller importør markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 2007 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstige 40 % av den tildelte kvoten,
- det beregnede nivå for hydroklorfluorkarboner som en produsent eller importør markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 2010 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstige 20 % av den tildelte kvoten,
- det beregnede nivå for hydroklorfluorkarboner som en produsent eller importør markedsfører eller bruker for eget formål i tidsrommet 1. januar til 31. desember 2013 og i hver påfølgende tolv månedersperiode, ikke overstige 5 % av den tildelte kvoten,
- ingen produsent eller importør markedsføre hydroklorfluorkarboner eller bruke dem for eget formål etter 31. desember 2014.

Kommisjonen kan etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 endre de tildelte kvoter for hydroklorfluorkarboner i den utstrekning det er tillatt etter denne forordning.

9. Mengdene omhandlet i nr. 1 til 7 gjelder ubrukte stoffer som en produsent markedsfører eller bruker for eget formål innen Fellesskapet.

Mengdene omhandlet i nr. 8 gjelder ubrukte stoffer som en produsent eller importør markedsfører eller bruker for eget formål innen Fellesskapet, og som er produsert i eller importert til Fellesskapet.

10. Produsenter som har rett til å markedsføre eller bruke for eget formål en stoffgruppe omhandlet i denne artikkel, kan til enhver annen produsent i Fellesskapet overdra sin rett med hensyn til hele eller deler av den mengde som i henhold til denne artikkel er fastsatt for stoffgruppen. Produsenten som erverver retten, skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette. Overdragelse av retten til markedsføring eller bruk innebærer ikke ytterligere rett til produksjon.

Kommisjonen kan på anmodning fra en produsent treffe tiltak for å avhjelpe utilstrekkelighet ved dennes rett til å markedsføre hydroklorfluorkarboner eller bruke dem for eget formål, i den utstrekning protokollen tillater det.

Artikkel 5

Regulering av bruken av hydroklorfluorkarboner

1. Fra den første dag i den sjettede måned etter den dag denne forordning trer i kraft, er bruk av hydroklorfluorkarboner forbudt, unntatt

- som løsemidler,
- som kuldemidler,
- til produksjon av stivt isolasjonsskum og av integralskum for bruk til sikkerhetsformål,
- til laboratoriebruk, herunder forskning og utvikling,
- som råstoff ved framstilling av andre kjemiske stoffer, og
- som bære-gass for steriliseringsmidler i lukkede systemer.

2. Fra 1. januar 1996 er bruk av hydroklorfluorkarboner forbudt

- som løsemidler i systemer som ikke er lukket, herunder i åpne renseapparater og åpne tørkeanlegg uten kjøleflate, i klebemidler og formslippiemidler når de ikke brukes i lukket utstyr, til avløpsrensing når hydroklorfluorkarboner ikke

gjenvinnes, og i aerosoler, med unntak av bruk som løsemiddel i reagenser for framkalling av fingeravtrykk på porøse flater som papir og med unntak av bruk som fikseringsmiddel for laserskrivere produsert før 1. januar 1996,

— i utstyr produsert etter 31. desember 1995 til følgende bruksformål:

- a) som kuldemiddel i anlegg med direkte fordampning som ikke er lukket,
- b) som kuldemiddel i kjøleskap og frysere til husholdningsbruk,
- c) i klima-anlegg i biler,
- d) i klima-anlegg i veigående offentlige transportmidler.

3. Fra 1. januar 1998 er bruk av hydroklorfluorkarboner forbudt i utstyr produsert etter 31. desember 1997 til følgende bruksformål:

- i klima-anlegg i skinnegående offentlige transportmidler,
- som bære-gass for steriliseringsmidler i lukkede systemer.

4. Fra 1. januar 2000 er bruk av hydroklorfluorkarboner forbudt i utstyr produsert etter 31. desember 1999 til følgende bruksformål:

- som kuldemiddel i kjølerom og kjølelagre til offentlig bruk og innen varedistribusjon,
- som kuldemiddel i utstyr med en tilført effekt på 150 kW eller mer,

med mindre det foreligger regler, sikkerhetsforskrifter eller andre lignende begrensninger som hindrer bruk av ammoniakk.

5. Import, overgang til fri omsetning eller markedsføring av utstyr som er underlagt en bruksbegrensning i henhold til denne artikkel, er forbudt fra den dag bruksbegrensningen trer i kraft. Utstyr som påviselig er produsert før den dag bruksbegrensningen trer i kraft, skal ikke omfattes av dette forbudet.

6. Kommisjonen kan foreta tilføyelser, strykninger eller endringer i listen i nr. 1 til 4 etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 og på bakgrunn av den tekniske utvikling.

KAPITTEL III

HANDELSORDNING

Artikkel 6

Lisens for import fra tredjestater

1. For overgang til fri omsetning innen Fellesskapet eller innenlands bearbeiding av kontrollerte stoffer skal det kreves framlegging av en importlisens, enten stoffene er ubrukte, gjenvunne eller regenerert. Lisensen skal utstedes av Kommisjonen etter at det er fastslått at artikkel 6, 7, 8 og 12 er overholdt. Kommisjonen skal oversende en kopi av lisensen til vedkommende myndighet i den medlemsstat stoffene skal importeres til. Hver medlemsstat skal for dette formål utpeke vedkommende myndighet.

2. Søknad om lisens skal inneholde:

- a) importørens og eksportørens navn og adresse,
- b) eksportstat,
- c) beskrivelse av hvert kontrollert stoff, herunder:
 - varebeskrivelse,
 - posisjon i Den kombinerte nomenklatur,
 - stoffets beskaffenhet (ubrukt, gjenvunnet eller regenerert),
 - stoffmengde i kilogram,
- d) angivelse av formålet med importen (destruering ved hjelp av teknologi godkjent av partene, resirkulering, bruk som råstoff eller annen bruk av det kontrollerte stoffet),
- e) sted og dato for planlagt import, dersom dette er kjent.

3. Kommisjonen kan kreve et sertifikat som bekrefter beskaffenheten til stoffene som skal importeres.

Artikkel 7

Import av kontrollerte stoffer fra tredjestater

1. Med forbehold for artikkel 4 nr. 8 og med mindre stoffene er beregnet på destruering ved hjelp av teknologi godkjent av partene, bruk som råstoff ved framstilling av andre kjemiske stoffer eller karantenebruk eller behandling før forsendelse, skal overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av kontrollerte stoffer importert fra tredjestater være underlagt mengdebegrensninger. Begrensningene skal fastsettes etter framgangsmåten i artikkel 16.

2. Fellesskapet skal åpne kvotene som er fastsatt i vedlegg II eller i artikkel 4 nr. 8, og som får anvendelse i hver tolv månedersperiode fastsatt i nevnte vedlegg eller i artikkel 4 nr. 1, og skal fordele dem blant foretak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16.

3. Kommisjonen kan endre kvotene fastsatt i vedlegg II etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16.

4. Kommisjonen kan tillate import til Fellesskapet av kontrollerte stoffer utover mengdene fastsatt i artikkel 4 nr. 8 og i vedlegg II for å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 1 til 5 og nr. 7.

5. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 kan Kommisjonen gi foretak tillatelse til innen Fellesskapet å bringe i fri omsetning kontrollerte stoffer som er beregnet på destruering ved hjelp av teknologi godkjent av partene, bruk som råstoff ved framstilling av andre kjemiske stoffer eller karantenebruk eller behandling før forsendelse.

Artikkel 8

Import av kontrollerte stoffer fra stater som ikke er part i protokollen

1. Overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av ubrukte, gjenvunne eller regenererte klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner, tetraklormetan eller 1,1,1-trikloretan importert fra stater som ikke er part i protokollen, er forbudt.

2. Ett år etter ikrafttredelsesdatoen for annen endring av protokollen er overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av ubrukte, gjenvunne eller regenererte hydrobromfluorkarboner importert fra stater som ikke er part i protokollen, forbudt. Kommisjonen skal kunngjøre ikrafttredelsesdatoen for nevnte endring i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 9

Import av produkter som inneholder kontrollerte stoffer, fra stater som ikke er part i protokollen

1. Med forbehold for beslutningen nevnt i nr. 4 er overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av produkter som inneholder klorfluorkarboner eller haloner og er importert fra stater som ikke er part i protokollen, forbudt.

2. Med forbehold for beslutningen nevnt i nr. 4 er overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av produkter som inneholder andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, tetraklormetan eller 1,1,1-trikloretan og er importert fra stater som ikke er part i protokollen, forbudt.

3. Med forbehold for beslutningen nevnt i nr. 4 er overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av stoffer som inneholder hydrobromfluorkarboner og er importert fra tredjestater som ikke er part i protokollen, forbudt.

4. Kommisjonen kan foreta tilføyelser, strykninger eller endringer i listen i vedlegg V etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16 og på bakgrunn av lister utarbeidet av partene.

Artikkel 10

Import av produkter framstilt med kontrollerte stoffer fra stater som ikke er part i protokollen

På bakgrunn av partenes beslutning skal Rådet etter forslag fra Kommisjonen vedta regler for overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av produkter som er importert fra stater som ikke er part i protokollen, og som er framstilt med kontrollerte stoffer og med sikkerhet kan identifiseres som slike produkter, men som ikke inneholder slike stoffer. Identifiseringen av produktene skal skje i henhold til regelmessig teknisk rådgivning som ytes partene. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Artikkel 11

Eksport av kontrollerte stoffer til stater som ikke er part i protokollen

1. Eksport av ubrukte, gjenvunne eller regenererte klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner, tetraklormetan eller 1,1,1-trikloretan fra Fellesskapet til stater som ikke er part i protokollen, er forbudt.

2. Ett år etter datoen kunngjort i *De Europæiske Fællesskaps Tidende* i henhold til artikkel 8 nr. 2 er eksport av ubrukte, gjenvunne eller regenererte hydrobromfluorkarboner fra Fellesskapet til stater som ikke er part i protokollen, forbudt.

Artikkel 12

Ekstraordinær tillatelse til å handle med stater som ikke er part i protokollen

Som unntak fra artikkel 8, artikkel 9 nr. 1, 2 og 3 og artikkel 11 kan Kommisjonen tillate handel med en stat som ikke er part i protokollen, med kontrollerte stoffer og produkter som inneholder og/eller er framstilt med ett eller flere slike stoffer, dersom det i et møte mellom partene fastslås at staten fullt ut overholder protokollens artikkel 2, 2 A til 2 E, 2 G og 4 og har framlagt opplysninger om dette som fastsatt i protokollens artikkel 7. Kommisjonen skal treffe sin beslutning etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16.

Artikkel 13

Handel med territorier som ikke omfattes av protokollen

1. Med forbehold for en beslutning i henhold til nr. 2 får artikkel 8, 9 og 11 samme anvendelse på territorier som ikke omfattes av protokollen, som på stater som ikke er part i protokollen.

2. Dersom myndighetene i et territorium som ikke omfattes av protokollen, fullt ut overholder protokollens artikkel 2, 2 A til 2 E, 2 G og 4 og har framlagt opplysninger om dette som fastsatt i protokollens artikkel 7, kan Kommisjonen beslutte at bestemmelsene i artikkel 8, 9 og 11 delvis eller i sin helhet ikke får anvendelse på territoriet.

Kommisjonen skal treffe sin beslutning etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 16.

KAPITTELIV

UTSLIPPSKONTROLL

Artikkel 14

Gjenvinning av brukte kontrollerte stoffer

Fra den første dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft, skal klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner, tetraklormetan, 1,1,1-trikloretan, hydrobromfluorkarboner og hydroklorfluorkarboner som finnes i

- kommersielle og industrielle kulde- og klima-anlegg,
- utstyr som inneholder løsemidler, og
- brannvernssystemer

gjenvinnes, dersom det er praktisk mulig med sikte på destruering ved hjelp av teknologi godkjent av partene eller ved hjelp av annen miljømessig godtakbar destrueringsteknologi eller med sikte på resirkulering eller regenerering i forbindelse med service og vedlikehold av anleggene eller utstyret eller før demontering eller fjerning av dem. For dette formål kan medlemsstatene fastsette minstekrav til servicepersonalets kvalifikasjoner.

Denne bestemmelse berører ikke anvendelsen av rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽¹⁾ eller tiltak truffet av medlemsstatene for å gjennomføre direktivets bestemmelser.

Kommisjonen skal innen 31. desember 1994 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om medlemsstatenes iverksetting av bestemmelsene i denne artikkel.

(¹) EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 47. Direktivet endret ved direktiv 91/156/EØF (EFT nr. L 78 av 26.3.1991, s. 32) og ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Artikkel 15**Lekkasje av kontrollerte stoffer**

1. Fra den første dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft, skal alle gjennomførbare forebyggings tiltak treffes for å hindre lekkasje av klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner, tetraklormetan, 1,1,1-trikloreten, hydrobromfluorkarboner og hydroklorfluorkarboner fra kommersielle og industrielle kulde- og klima-anlegg, fra brannvernssystemer og fra utstyr som inneholder løsemidler, ved framstilling, installering, drift og service. For dette formål kan medlemsstatene fastsette minstekrav til servicepersonalets kvalifikasjoner.

2. Fra den første dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft, skal alle gjennomførbare forebyggings tiltak treffes for å hindre lekkasje av metylbromid fra utgassingsanlegg og ved virksomhet der metylbromid brukes. For dette formål kan medlemsstatene fastsette minstekrav til servicepersonalets kvalifikasjoner.

3. Fra den første dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft, skal alle gjennomførbare forebyggings tiltak treffes for å hindre lekkasje av kontrollerte stoffer brukt som råstoff ved framstilling av andre kjemiske stoffer.

4. Fra den første dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft, skal alle gjennomførbare forebyggings tiltak treffes for å hindre lekkasje av kontrollerte stoffer som utilsiktet produseres ved framstilling av andre kjemiske stoffer.

KAPITTEL V**FORVALTNING, OVERSENDELSE AV OPPLYSNINGER OG SLUTTBESTEMMELSER****Artikkel 16****Forvaltning**

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgis stemme.

Kommisjonen skal vedta tiltak som skal iverksettes umiddelbart. Dersom tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse, skal imidlertid Kommisjonen omgående underrette Rådet om dem. I

dette tilfellet kan Kommisjonen utsette iverksettingen av tiltakene den har vedtatt, i høyst én måned regnet fra den dag underretningen blir gitt.

Rådet kan med kvalifisert flertall treffe en annen beslutning innen fristen fastsatt i tredje ledd.

Artikkel 17**Oversendelse av opplysninger**

1. a) Fra og med 1995 skal hver produsent, importør og/eller eksportør av kontrollerte stoffer innen 31. mars hvert år oversende Kommisjonen, med kopi til vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat, opplysninger om:

- samlet egen produksjon,
- egen produksjon for å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 1 til 5 og nr. 7,
- økning i egen produksjon som fastlagt i artikkel 3 nr. 8 for å møte de grunnleggende nasjonale behov hos parter i henhold til artikkel 5 i protokollen,
- økning i egen produksjon som fastlagt i artikkel 3 nr. 9 for å imøtekomme eventuelle vesentlige bruksformål hos parter i protokollen,
- økning i egen produksjon som fastlagt i artikkel 3 nr. 10, 11 og 12 i forbindelse med industriell rasjonalisering som det er gitt tillatelse til,
- resirkulert mengde,
- mengde destruert ved hjelp av teknologi godkjent av partene,
- egen lagerbeholdning,
- overgang til fri omsetning innen Fellesskapet av importerte ubrukke stoffer, spesifisert etter stater som er part og stater som ikke er part i protokollen,
- import til Fellesskapet for å møte den tillatte etterspørsel fra brukerne omhandlet i artikkel 3 nr. 1 til 5 og nr. 7,
- eksport av produksjon fra Fellesskapet, spesifisert etter stater som er part og stater som ikke er part i protokollen,
- produksjon som er markedsført eller brukt for vedkommendes eget formål innen Fellesskapet,
- mengde brukt som råstoff ved framstilling av andre kjemiske stoffer,

for hvert av de kontrollerte stoffene for tidsrommet 1. januar til 31. desember i det foregående år.

Uten hensyn til ovennevnte forpliktelse skal oversendelsen omhandlet i dette nummer for tidsrommet 1. januar til 31. desember 1993 skje senest den siste dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft.

- b) Med hensyn til artikkel 4 nr. 8 skal hver produsent eller importør av hydroklorfluorkarboner den siste dag i kvartalet etter at denne forordning trer i kraft, og deretter den siste dag i hvert kvartal, oversende Kommisjonen, med kopi til vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat, opplysninger om:

- egen produksjon av hydroklorfluorkarboner markedsført eller brukt for eget formål innen Fellesskapet,
- egen import av hydroklorfluorkarboner til Fellesskapet.

2. Hver bruker omhandlet i artikkel 3 nr. 1 til 5 og nr. 7 skal senest 31. mars hvert år fra og med 1996 for klorfluorkarboner, andre fullt halogenerte klorfluorkarboner, haloner og tetraklormetan og fra og med 1997 for 1,1,1-trikloretan og hydrobromfluorkarboner, oversende Kommisjonen opplysninger om sin bruk og brukt mengde av stoffene som vedkommende er gitt tillatelse til i henhold til de aktuelle numre i artikkel 3, med kopi til vedkommende myndighet i de medlemsstater der bruken foregår.

3. Hver produsent, importør og/eller eksportør av metylbromid i 1991 skal senest den siste dag i den fjerde måned etter den dag denne forordning trer i kraft, oversende Kommisjonen opplysningene nevnt i nr. 1 for 1991, med kopi til vedkommende myndighet i den aktuelle medlemsstat. Hver produsent, importør og/eller eksportør skal dessuten opplyse hvilken mengde som er brukt i forbindelse med karantene og til behandling før forsendelse.

4. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak med sikte på at oversendte opplysninger behandles fortrolig.

Artikkel 18

Tilsyn

1. Når Kommisjonen utfører oppgavene som denne forordning pålegger den, kan den innhente alle nødvendige

opplysninger fra regjering og vedkommende myndighet i medlemsstater og fra foretak.

2. Når Kommisjonen oversender et foretak en anmodning om opplysninger, skal den samtidig oversende en kopi av anmodningen til vedkommende myndighet i den medlemsstat der foretaket har sitt hovedkontor, sammen med en erklæring som angir grunnene for at den ønsker opplysningene.

3. Vedkommende myndighet i medlemsstatene skal foreta de undersøkelser som Kommisjonen anser for nødvendige i henhold til denne forordning.

4. Dersom Kommisjonen og vedkommende myndighet i den medlemsstat der undersøkelsene skal foretas, kommer til enighet om det, skal Kommisjonens tjenestemenn bistå vedkommende myndighets tjenestemenn i utførelsen av deres oppgaver.

5. Kommisjonen skal treffe egnede tiltak med sikte på at opplysninger som innhentes i henhold til denne artikkel, behandles fortrolig.

Artikkel 19

Straffetiltak

Medlemsstatene skal fastsette de straffetiltak som får anvendelse ved overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller av nasjonale tiltak for å sikre iverksettingen av den.

Artikkel 20

1. Forordning (EØF) nr. 594/91 oppheves.
2. Henvisninger til forordningen som oppheves ved nr. 1, skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikkel 21

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den fjerde dag etter at den er kunngjort i *De Europeske Fellesskaps Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 15. desember 1994.

For Rådet

A. MERKEL

Formann

VEDLEGG I

Stoffer som omfattes av forordningen

Gruppe	Stoff	Ozoned- brytende potensial ⁽¹⁾
Gruppe I	CFCl ₃ (KFK- 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (KFK- 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (KFK-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (KFK-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (KFK-115)	0,6
Gruppe II	CF ₃ Cl (KFK- 13)	1,0
	C ₂ FCI ₃ (KFK-111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (KFK-112)	1,0
	C ₃ FCI ₇ (KFK-211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (KFK-212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (KFK-213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (KFK-214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (KFK-215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (KFK-216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (KFK-217)	1,0
	Gruppe III	CF ₂ BrCl (halon-1211)
CF ₃ Br (halon-1301)		10,0
C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)		6,0
Gruppe IV	CCl ₄ (tetraklormetan)	1,1
Gruppe V	C ₂ H ₃ Cl ₃ ⁽²⁾ (1,1,1-trikloreten)	0,1
Gruppe VI	CH ₃ Br (metylbromid)	0,7
Gruppe VII	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₃ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₃ F ₄ Br ₂	7,5
C ₃ H ₃ F ₅ Br	1,4	
C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9	

Gruppe	Stoff	Ozoned- brytende potensial ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
Gruppe VII (forts.)	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Gruppe VIII	CHFCI ₂ (HKFK- 21)	0,040
	CHF ₂ CI (HKFK- 22)	0,055
	CH ₂ FCI (HKFK- 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HKFK-121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HKFK-122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HKFK-123) ⁽²⁾	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HKFK-124) ⁽²⁾	0,022
	C ₂ H ₂ FCI ₃ (HKFK-131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HKFK-132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HKFK-133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCI ₂ (HKFK-141)	0,070
	CH ₃ FCI ₂ (HKFK-141b) ⁽²⁾	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HKFK-142)	0,070
	CH ₃ F ₂ Cl (HKFK-142b) ⁽²⁾	0,065
	C ₂ H ₄ FCI (HKFK-151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HKFK-221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HKFK-222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HKFK-223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HKFK-224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HKFK-225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HKFK-225ca) ⁽²⁾	0,025
	CF ₂ ClF ₂ CHClF (HKFK-225cb) ⁽²⁾	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HKFK-226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCI ₃ (HKFK-231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HKFK-232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HKFK-233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HKFK-234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HKFK-235)	0,520
	C ₃ H ₃ FCI ₃ (HKFK-241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HKFK-242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HKFK-243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HKFK-244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCI ₃ (HKFK-251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HKFK-252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HKFK-253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCI ₂ (HKFK-261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl (HKFK-262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCI (HKFK-271)	0,030

(¹) Disse ozonnedbrytende potensialene er anslag basert på nåværende kunnskap og vil regelmessig bli gjennomgått og revidert på bakgrunn av beslutninger truffet av partene i Montreal-protokollen om stoff som reduserer ozonlaget.

(²) Denne formelen omfatter ikke 1,1,2-trikloreten.

(³) Angivelse av det kommersielt mest gangbare stoffet, som fastsatt i protokollen.

VEDLEGG II

Mengdebegrensninger på import fra tredjestater

(beregnete nivåer uttrykt i tonn)

Stoff For tolv måneders- perioder fra 1. januar til 31. desember	Gruppe I	Gruppe II	Gruppe III	Gruppe IV	Gruppe V	Gruppe VI	Gruppe VII
1993	1 161	14	700	1 288	2 378		
1994	348	4	0	386	1 189		
1995	0	0		0	1 189	11 530	
1996					0	11 530	0
1997						11 530	
1998						8 648	
1999						8 648	
2000						8 648	
2001						8 648	
2002						8 648	
2003						8 648	
2004						8 648	
2005						8 648	
2006						8 648	
2007						8 648	
2008						8 648	
2009						8 648	
2010						8 648	
2011						8 648	
2012						8 648	
2013						8 648	
2014						8 648	
2015						8 648	
deretter						8 648	

VEDLEGG III

Den kombinerte nomenklatur (KN) kode og varebeskrivelse for stoffene nevnt i vedlegg I og II

KN-kode	Varebeskrivelse
2903 40 10	— — — — Triklorfluormetan
2903 40 20	— — — — Diklordifluormetan
2903 40 30	— — — — Triklortrifluoretan
2903 40 40	— — — — Diklortetrafluoretan
2903 40 50	— — — — Klorpentafluoretan
2903 40 61	— — — — — Klortrifluormetan, pentaklorfluoretan, tetraklorfluoretan, heptaklorfluorpropan, heksaklordifluorpropan, pentaklortrifluorpropan, tetraklortetrafluorpropan, triklorpentafluorpropan, diklorheksafluorpropan eller klorheptafluorpropan
2903 40 70	— — — — Bromtrifluormetan
2903 40 80	— — — — Dibromtetrafluoretan
2903 40 91	— — — — Bromklordifluormetan
2903 14 00	— — Tetraklormetan
2903 19 10	— — — — 1,1,1-trikloretan
2903 30 33	— — — — Brommetan (metylbromid)
ex 2903 40 98	— — — — Hydrobromfluorkarboner
ex 2903 40 69	— — — — Hydroklorfluorkarboner
ex 3823 90 96	— — — — — Blandinger som inneholder stoffer som hører inn under KN-kode 2903 40 10, 2903 40 20, 2903 40 30, 2903 40 40, 2903 40 50 eller 2903 40 61
ex 3823 90 97	— — — — — Blandinger som inneholder stoffer som hører inn under KN-kode 2903 40 70, 2903 40 80, 2903 40 91 eller 3823 90 96
ex 3823 90 98	— — — — Blandinger som inneholder stoffer som hører inn under KN-kode 2903 14 00 eller 2903 19 10

VEDLEGG IV

Samlet mengdebegrensning på produsenters og importørers markedsføring og bruk for eget formål av hydroklorfluorkarboner innen Fellesskapet

For tolv månedersperioder fra 1. januar til 31. desember	Gruppe VIII ⁽¹⁾	
	Største mengde (ozonnedbrytende potensial i tonn)	Prosentandel av største mengde
1995	7 655	100 %
1996	7 655	100 %
1997	7 655	100 %
1998	7 655	100 %
1999	7 655	100 %
2000	7 655	100 %
2001	7 655	100 %
2002	7 655	100 %
2003	7 655	100 %
2004	4 975	65 %
2005	4 975	65 %
2006	4 975	65 %
2007	3 062	40 %
2008	3 062	40 %
2009	3 062	40 %
2010	1 531	20 %
2011	1 531	20 %
2012	1 531	20 %
2013	383	5 %
2014	383	5 %
2015	0	0 %

⁽¹⁾ Største mengde består av 2,6 % av de KFK og 100 % av de HKFK som produsentene markedsførte eller brukte for eget formål i 1989.

VEDLEGG V

KN-koder⁽¹⁾ for produkter som inneholder kontrollerte stoffer

1. Klima-anlegg for biler og lastebiler

KN-koder
8701 20 10—8701 90 90
8702 10 11—8702 90 90
8703 10 10—8703 90 90
8704 10 11—8704 90 90
8705 10 00—8705 90 90
8706 00 11—8706 00 99

⁽¹⁾ Disse tollkodene er angitt til veiledning for medlemsstatenes tollmyndigheter.

2. Kulde- og klima-anlegg/varmepumper til husholdningsbruk og kommersiell bruk

Kjøleskap:

KN-koder

8418 10 10—8418 29 00
8418 50 11—8418 50 19
8418 61 10—8418 69 99

Frysere:

KN-koder

8418 10 10—8418 29 00
8418 30 10—8418 30 99
8418 40 10—8418 40 99
8418 50 11—8418 50 19
8418 61 10—8418 61 90
8418 69 10—8418 69 99

Avfuktingsapparater:

KN-koder

8415 10 00—8415 83 90
8424 89 00
8479 89 10
8479 89 80

Vannkjølere:

KN-koder

8419 60 00
8419 89 80

Ismaskiner:

KN-koder

8418 10 10—8418 29 00
8418 30 10—8418 30 99
8418 40 10—8418 40 99
8418 50 11—8418 50 19
8418 61 10—8418 61 90
8418 69 10—8418 69 99
8479 89 80

Klima-anlegg og varmepumper:

KN-koder

8415 10 00—8415 83 90
 8418 61 10—8418 61 90
 8418 69 10—8418 69 99
 8418 99 10—8418 99 90

3. Aerosolprodukter, unntatt aerosoler til medisinsk bruk

Næringsmidler:

KN-koder

0404 90 11—0404 90 99
 1517 90 10—1517 90 99
 2106 90 91
 2106 90 99

Maling og lakk, tilberedte vannpigmentfarger og fargestoffer:

KN-koder

3208 10 10—3208 10 90
 3208 20 10—3208 20 90
 3208 90 10—3208 90 99
 3209 10 00—3209 90 00
 3210 00 10—3210 00 90
 3212 90 90

Parfymeprodukter, kosmetiske produkter og toalettartikler:

KN-koder

3303 00 10—3303 00 90
 3304 30 00
 3304 99 00
 3305 10 00—3305 90 90
 3306 10 00—3306 90 00
 3307 10 00—3307 30 00
 3307 49 00
 3307 90 00

Overflateaktive stoffer:

KN-koder

3402 20 10—3402 20 90

Tilberedte smøremidler:

KN-koder

3403 11 00
3403 19 10—3403 19 99
3403 91 00
3403 99 10—3403 99 90

Pusse- og polermidler:

KN-koder

3405 10 00
3405 20 00
3405 30 00
3405 40 00
3405 90 10—3405 90 90

Varer av brennbare materialer:

KN-koder

3606 10 00

Insektmidler, rottegift, soppdrepende midler, ugressmidler osv.:

KN-koder

3808 10 10—3808 10 90
3808 20 10—3808 20 80
3808 30 11—3808 30 90
3808 40 10—3808 40 90
3808 90 10—3808 90 90

Etterbehandlingsmidler osv.:

KN-koder

3809 10 10—3809 10 90
3809 91 00—3809 93 00

Sammensatte organiske løsemidler osv.:

KN-koder

3814 00 10—3814 00 90

Tilberedte væsker for avising:

KN-koder

3820 00 00

Produkter fra kjemisk industri og industri knyttet til den:

KN-koder

3823 90 10

3823 90 60

3823 90 70

3823 90 81—3823 90 98

Silikoner i ubearbeidet form:

KN-koder

3910 00 00

Våpen:

KN-koder

9304 00 00

4. Bærbare brannsløkkingsapparater

KN-koder

8424 10 10—8424 10 99

5. Isolasjonsplater, paneler og rørkledning

KN-koder

3917 21 10—3917 40 90

3920 10 21—3920 99 90

3921 11 00—3921 90 90

3925 10 00—3925 90 80

3926 90 10—3926 90 99

6. Prepolymerer

KN-koder

3901 10 10—3911 90 90